

holm har der været en tilbagegang på 9,89 pct., og det er så 146 arbejdspladser.

Er det ikke lidt specielt, at udviklingen i statslige arbejdspladser fortrinsvis er sket de steder, hvor der i forvejen er en hel del statslige arbejdspladser?

(Kort bemærkning).

Marianne Pedersen (V):

Det kan man jo anskue ud fra det ståsted, man nu har, men det er således, at udviklingen fortsætter.

Det, det handler om for os, er, at rammebetingelserne for vækst i de yderste udkantsregioner er optimale.

At de statslige arbejdspladser bliver lagt derud, er ikke, som ministeren også sagde, det, der alene vil redde udkantsområderne. Det er en anden form for vækst, der er vigtig i udkantsområderne. Der er lavet otte vækstområder, som er præciseret her, og det er lidt mere interessant at tale om, end det er, at nogle få statslige arbejdspladser udvikler sig i enkeltområder.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Mogens Nørgård Pedersen, sidste spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Jeg er enig med ordføreren og ministeren i, at statslige arbejdspladser ikke gør det alene, men 756 ekstra arbejdspladser i Frederiksborg Amt er dog trods alt et væsentligt løft, og er det ikke ordførerens opfattelse, at sådanne 756 statslige arbejdspladser også får en effekt på arbejdsmarkedet i øvrigt i sådan et område? Altså en positiv effekt i et amt, der i forvejen er godt med, og en negativ i amter, som er dårligt med: Bornholm, Nordjylland og andre yderområder med tilbagegang. Er det ikke uheldigt?

Kl. 14.35

(Kort bemærkning).

Marianne Pedersen (V):

Nu har man i forvejen tilgodeset eksempelvis Bornholm ved, at man har bibeholdt redningsberedskabet derovre, selv om det måske ikke var nødvendigt. Det kan man jo også kalde statslige arbejdspladser.

På samme måde må vi også erkende, at i Nordjylland har f.eks. Frederikshavn den højeste tæthed af statslige arbejdspladser. Der er 8,8

pct. statslige arbejdspladser i Frederikshavn, som er en del af Nordjylland, hvor landsgenomsnittet for statslige arbejdspladser ligger på 7,1 pct.

Så der er i forvejen tilgodeset nogle udkantsområder med statslige arbejdspladser.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Fru Marianne Pedersen omtalte i sit indlæg udjævningen i den skattepligtige indkomst. Jeg går ud fra, at fru Marianne Pedersen er enig i, at den udjævning faktisk startede under SR-regeringen i 1992, hvad man også kan se af redegørelsen, og at den fortsatte i hvert fald frem til 2002. Dermed er det jo ikke noget, man kan hænge op på den politik, som VK-regeringen har ført.

Jeg vil også godt spørge, fordi man også er inde på den kommende kommunalstruktur: Når nu man samler kommunale job i storkommuner, vil det så betyde større eller mindre aktivitet i regionalområderne? Hvis man forestiller sig, at aktiviteterne på Lolland samles i én storkommune, hvad vil det så betyde af udtynding i de øvrige kommuner, også når man tænker på andre job som servicejob, købmand, bager, og hvad der ellers er i disse småområder?

(Kort bemærkning).

Marianne Pedersen (V):

Først vil jeg sige, at jeg godt kan tillade mig at stå her og glæde mig over, at vi har en udjævning af indkomsterne. Jeg kan ikke klandre Socialdemokratiet for, at man ikke havde det i deres tid, for det er den almindelige udvikling, der har gjort det. Så lad os dog sammen glæde os over, at der er en udjævning af indkomsterne for borgerne i Danmark.

Med hensyn til at samle job i storkommuner: Det kommer jo helt an på, hvordan kommunerne slår sig sammen, i hvor store enheder det bliver. Det har vi jo ikke dikteret noget om. Dernæst har kommunerne også frihed til at placere deres forvaltninger, hvor de har lyst til det efterfølgende, og der kunne man da forestille sig, at nogle af rådhusene, også i udkantsområderne, blev bibeholdt, som man har gjort på Bornholm, og så lægger man nogle af forvaltningerne der.

Det skal vi ikke stå her og beslutte i Folketinget, det er en rent kommunal opgave, og jeg har fuld tiltro til, at kommunerne har lyst til at kaste sig ud i den opgave efterfølgende.